

Tennisen i Sverige – en juniorsport?

Hur lyckas svensk tennis behålla spelare efter junioråldern och hur kan det bli bättre?

Marcus Carlsson, SPID4, Filbornaskolan, Helsingborg

Innehåll

Inledning	3
1. Bakgrund	4
2. Sammanfattning	5
3. Hur ser det ut idag? En kartläggning av licensierade spelare och deras aktivitet	6
4. Varför är det så många som inte fortsätter?	9
5. Hur skall vi få äldre spelare att fortsätta träna och tävla?	15
Bilaga – Sammanställning av spelarenkät	18

Inledning

Valet av tema för mitt projektarbete under det sista året på Filbornaskolans Idrottsgymnasium i Helsingborg var ganska givet. Jag ville ta reda på varför så många tennisspelare slutar träna och tävla så tidigt och hur man skulle kunna få fler att fortsätta även som seniorer.

De som jag tänker på är spelare som spelar tennis på en hyfsad nivå. Spelare som har satsat ganska mycket tid på sin tennis och som, om de fortsatte träna och tävla regelbundet, säkert skulle ha väldigt stor glädje av och utveckla sin tennis. Och som dessutom skulle kunna bidra med sitt kunnande i sin klubb och därmed också skapa en större bredd som höjer nivån även på toppskiktet.

Från det att jag som 9-åring spelade min första tennistävling fram till idag har jag sett många tennisjuniorer både börja och sluta sin tenniskarriär. Många försvann väldigt tidigt, ja nästan samtidigt som de började, men även strax före gymnasieåldern var det särskilt många som slutade. När jag hösten 2007 påbörjade det här arbetet och nyligen hade lämnat junioråldern bakom mig hade antalet jämnåriga ute på tävlingarna och även i klubbträningen tunnats ut ytterligare.

Själv fick jag som ung junior ofta höra hur viktigt det är att träna med äldre spelare. Spelare som kanske inte nådde den nationella eliten som juniorer, men som kom en bra bit på väg och som helt enkelt var ganska bra tennisspelare.

Min tränare fram till 2003, Pawel Strauss, arbetade hårt för att vi yngre juniorer skulle få träna med äldre spelare åtminstone någon gång i veckan. Han tyckte det var viktigt att vi fick möta spelare som spelade lite annorlunda jämfört med juniorerna. Pawel letade bland sina gamla adepter och lyckades bra. Det handlade inte om de bästa av Pawels f d juniorer, men de var tillräckligt bra för att träningarna skulle bli riktigt intensiva och utvecklande. Under några år spelade vi ganska ofta mot spelare i 20-30 årsåldern, spelare som kom till träningen oerhört spelsugna. De kom inte till träningen som några "lallare" utan ställde stora krav på både sig själv och sina träningspartners. Då dög det inte att som yngre junior visa dåligt humör eller att inte ge järnet.

Mitt projektarbete lämnade jag in i början av april. Därefter har jag försökt omarbeta rapporten utan de krav på disposition som ställdes av skolan. Dessutom har jag försökt utveckla vissa avsnitt.

Om du som läser min rapport har frågor, synpunkter eller något annat får du gärna höra av dig. Gärna via e-mail till marcus.winner@telia.com.

Helsingborg den 22 juni 2008

Marcus Carlsson

1. Bakgrund

Efter att just ha lämnat juniortiden bakom mig och med fortsatt stor lust att tävlingsspele i tennis har jag gjort några reflektioner.

När jag spelar tävlingar, oavsett om det gäller herrsingel 21, herrsingelklasser i vanliga tävlingar eller kval till herrsingel elit i sommar-/vintertour, är det oftast ganska få spelare som är äldre än mig. Detsamma gäller i klubbträningen.

Jag tror att bristen på seniorer som tränar och tävlingsspelar regelbundet har en ganska stor inverkan på möjligheterna att få fram duktiga elitspelare. Som det är nu får juniorer oftast möta juniorer både på match och på träning, vilket knappast är optimalt. Det känns lite som slöseri att det utbildas en massa spelare i klubbar, på tennisgymnasier etc., som sedan i många fall mer eller mindre slutar att träna och tävla aktivt. Dessutom tror jag att många av dessa spelare fortsätter att utvecklas om de fortsätter att träna och tävla någorlunda aktivt. De kommer dessutom att bli smartare på banan och därmed ännu nyttigare för juniorer att möta. De kommer så klart inte att bli elitspelare på världs- eller ens Sverigenivå, men de kommer med stor säkerhet att hålla en så hög standard att de bidrar till att höja nivån på svensk tennis.

En klok kommentar från Gunnar Brink, reporter på P4 Malmö, i Sportpanelen för några månader sedan, stärkte mig i min uppfattning att detta är ett viktigt område. Visserligen i en debatt om möjligheten att få fram elitspelare inom fotbollen i framtiden, men jag har svårt att se att tennisen är annorlunda. "Vi måste bli bättre på att få fram duktiga div 4-spelare", sa han. Med det menade han att vi måste se till att fler spelare som är hyfsat duktiga när de lämnar junioråldern, fortsätter att träna och spela även som seniorer. Även om de inte kommer att tillhöra eliten så kommer de i alla fall att höja nivån strax under den absoluta eliten och därmed också på de yngre spelarna. Detta gäller säkert också inom tennisen.

Med det här arbetet vill jag göra ett försök att väcka den här frågan inom svensk tennis. För att det skall vara meningsfullt att väcka frågan är det naturligtvis viktigt att den kategori av spelare som detta handlar om får möjlighet att ge sin syn. Skulle det vara så att det inte finns något intresse hos dem finns det ju heller ingen fråga att väcka.

Metod och material

Arbetet bygger på en ganska omfattande faktain-samling, några intervjuer och två enkäter. Så här har jag gått tillväga:

- ▶ Till en början har jag tittat på hur ålderstruktu-ren ser ut bland de licensierade spelarna i lan-det. Jag har koncentrerat mig på spelare som är 30 år eller yngre och undersökt situationen under tre år – 2007, 2004 och 2001.
- ▶ I nästa steg undersökte jag hur åldersfördel-ningen såg ut i herr- och damsingel samt 21-årsklasserna, i en mängd olika tävlingar under 2007. Jag avgränsade undersökningen till täv-lingar i Region Syd – Skåne, Småland, Halland och Blekinge. Spelarna placerade jag in i tre olika kategorier: 18 år eller yngre, mellan 19-30 år samt över 30 år.
- ▶ Jag gjorde också en analys av alla licensiera-de seniorspelare mellan 19-30 år i Region Syd. Jag gick in på rankingen och tog reda på hur många matcher varje spelare spelat under 2007, både i individuella tävlingar och i lag (främst seriematcher). På detta sätt fick jag fram matchaktiviteten hos spelarna.
- ▶ Efter en sammanställning av de fakta som jag samlat in, gick jag sedan vidare med intervjuer och enkätundersökningar. Jag intervjuade Henrik Ekersund och Pavel Strauss och prata-de dessutom med en del spelare och ledare.
- ▶ Utifrån bl.a. det som jag fick fram av intervju-erna gjorde jag sedan en enkät riktad till seni-orspelare mellan 19-30 år (se bilaga). Enkäten gick ut till ungefär 300 seniorer mellan 19-30 år. 71 av dem svarade på enkäten – 45 herrar och 26 damer.
- ▶ Jag gjorde även en andra enkät – riktad till tränare och ledare inom svensk tennis. Den skickades ut till ett sextiotal tränare och ledare inom svensk tennis av vilka tyvärr endast 11 stycken svarade. Denna enkät redovisas där-för inte separat, däremot har jag använt svaren i arbetet.

Slutligen gjorde jag en sammanställning av all den information som jag fått in under arbetets gång och började processen med att forma allting till en rap-port.

2. Sammanfattning

Av det totala antalet licensierade tennisspelare i Sverige under hösten 2007 – ca 8 250 st – var ca 45 % juniorer. Under de år som jag har analyserat – 2001, 2004 och 2007 – är 14-åringarna den klart största åldersklassen och oavsett vilka år man tittar på, så sker det en kraftig minskning av antalet spelare från 14 till 18 års ålder. Minskningen av antalet spelare fortsätter efter 18 och mellan 20 och 30 finns det under de aktuella åren endast 60-100 spelare per åldersklass på herrsidan och mindre än 10 spelare per åldersklass bland damerna.

Förutom att antalet spelare är lågt, så är även tävlingsaktiviteten hos de spelare som fortsätter träna och tävla väldigt låg. Sannolikheten för juniorer att få möta äldre spelare i tävlingsmatcher eller ens på träning är därmed väldigt liten.

Varför är det då så svårt att få en högre aktivitet hos spelarna efter junioråldern?

Eftersom ca 45 % av de licensierade spelarna i landet är juniorer är också både träningen i klubbarna och tävlingsutbudet organiserat för denna kategori och för tennisskolorna.

Allt detta är naturligtvis viktigt, men tennisen i Sverige är inte anpassad till behoven och önskemålen hos de spelare som har lämnat junioråldern och framförallt inte till dem som har slutat gymnasiet. Och definitivt inte om de dessutom vill fortsätta träna och tävla på en relativt hög nivå.

Många av dessa spelare föredrar seriespel framför spel i individuella tävlingar, men möjligheten till seriespel är oerhört begränsad. Detta gör att ett stort antal spelare tränar och spelar matcher ganska intensivt under hösten, medan de under resten av året ligger ganska lågt med sin tennis.

En hel del av spelarna kan även tänka sig att spela individuella tävlingar, men för många är det svårt att delta i tävlingar så som de oftast är utformade. D v s när de är utspridda på alltför många dagar.

Med begränsade möjligheter att spela tävlingsmatcher är det också svårt för den här kategorin spelare att motivera sig för att träna regelbundet. De är vana vid att ha en målsättning med sin träning och när det inte finns förutsättningar att sätta upp tävlingsinriktade mål får de också svårt med motivationen.

Allt detta sammantaget innebär också att inte heller juniorerna får en så bra miljö för sin utveckling, som de skulle kunna ha. De flesta tränarna, ledarna och spelarna är överens om att juniorerna skulle ha större möjligheter att utveckla sin tennis om de fick fler möjligheter att träna med och tävla mot duktiga spelare som har lämnat junioråldern.

Svensk tennis bygger alltså ständigt upp tennis-kompetens i form av en mängd duktiga spelare, som sedan inte används för att utveckla tennisen. Spelare som visserligen inte blev och inte ens var i närheten av att bli etablerade proffs, men som säkert skulle kunna bidra till att höja nivån på tennisen i Sverige.

Hur kan vi då göra för att förändra situationen? Ja om man lyssnar på de spelare i de aktuella åldrarna och de tränare/ledare, som har svarat på mina enkäter, skulle följande åtgärder påverka positivt.

- ▶ Satsa på längre inomhusserier för seniorer, serier som t ex startar i oktober, gör uppehåll en stor del av december och januari och som därefter fortsätter t o m mars. Jag tänker då på serierna t o m div 1 eller åtminstone div 2.
- ▶ Se till att det finns individuella tävlingar som är anpassade till den här kategorin. Tävlingar som avgörs under kortare tid, t ex Sprinttävlingar som har provats med framgång på såväl Juniortävlings- som Sommartournivå.
- ▶ Verka för att klubbarna har en större flexibilitet i klubbträningen för den här kategorin, så att spelare som t ex har påbörjat sin yrkeskarriär kan fortsätta träna i så stor omfattning som möjligt utan att behöva binda upp sig. Vilket kommer att förbättra utvecklingsmöjligheterna för de yngre juniorerna.
- ▶ Skapa en gymnasieliga för att öka möjligheten för eleverna vid våra tennisygnasier att sätta ihop vettiga scheman med delmål och långsiktiga mål.

Kort sagt. Skapa en struktur som gör det möjligt för alla spelare att sätta upp delmål och långsiktiga mål som motiverar dem till att utveckla sin tennis samt se till att det finns förutsättningar att arbeta för att uppnå dessa mål.

3. Hur ser det ut idag? En kartläggning av licensierade spelare och deras aktivitet.

Licensierade tennisspelare i Sverige

Antalet licensierade tennisspelare i Sverige uppgick i september 2007 till 8 250.

Antalet damer uppgick till drygt 2 000 (ca 24 %) och antalet herrar till ca 6 250 (76 %).

Av spelarna är drygt 3 700 (45 %) födda 1989-1994 och var därmed juniorer i september 2007.

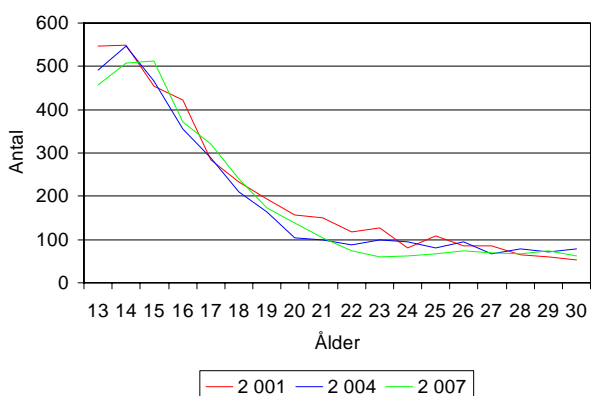
Antalet licensierade spelare är normalt som högst ett år efter att det blir obligatoriskt med licens, alltså vid 14 år, och därefter är det en kraftig negativ utveckling fram till 22 års ålder. Så ser det ut nästan oberoende av vilket år man tittar på. Skillnaden mellan antalet spelare vid 14 år och 22 år i ovanstående septembersiffror är drygt 80 %. Efter 22 år sker en utplaning.

Man kan alltså konstatera att svensk tennis är duktiga på att få spelare att börja tävla, men att man inte lyckas med att behålla tävlingsspelarna under någon längre tid. Från 22 års ålder och framåt ligger antalet licensierade spelare i regel någonstans mellan 50 och 100 spelare. Efter 65-70 års ålder sker sedan en naturlig avtrappning.

Hur förändras antalet licensierade spelare från junior- till seniortiden?

Diagrammet visar utvecklingen av antalet licensierade pojkar/herrar i åldern 13-30 år under åren 2001, 2004 och 2007. Åldersgrupperna som ingår i grafen för 2001 är spelare födda 1971-1988, för 2004 spelare födda 1974-1991, och för 2007 spelare födda 1977-1994. Diagrammet ger alltså en bild av hur utvecklingen av antalet tävlingsspelare sett ut, under tre olika år, från första rankingåret, via övergången till senioråldern, till 30-årsåldern. Den rankingperiod som använts för både 2001, 2004 och 2007 är septemberranking.

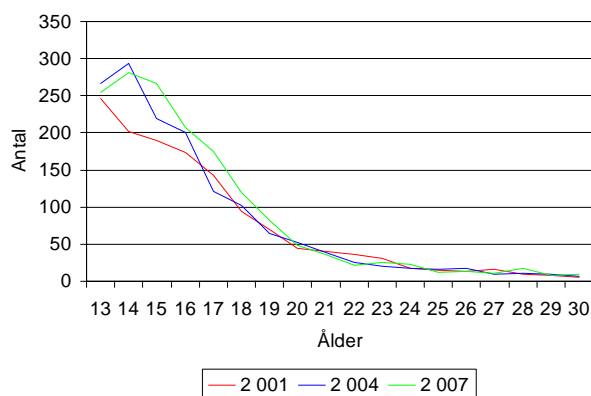
Licensierade spelare 13-30 år, Herrar

- ▶ 2001 fanns det 546 licensierade pojkar i 13-årsåldern. Samma år fanns det endast 52 spelare i 30-årsåldern.
- ▶ 2004 fanns det 492 13-åriga spelare och 78 licensierade 30-åringar.
- ▶ 2007 fanns det 456 spelare i 13-årsåldern och 62 spelare i 30-årsåldern.
- ▶ Gemensamt för alla de tre åren är att det sker en stor minskning av antalet spelare i åldern 14-18 år. Ungefär 60 % av de licensierade pojkarna försvinner under dessa år.
- ▶ Åren 2001 och 2007 fanns det ungefär 70 % färre herrar under det andra senioråret, alltså 20 år, jämfört med antalet spelare som var 13 år. För 2004 var procentsiffran nästan 80 %.

På samma sätt utvecklades antalet licensierade spelare på damsidan enligt nedanstående diagram.

Licensierade spelare 13-30 år, Damer

Diagrammet visar utvecklingen av antalet licensierade flickor/damer i åldern 13-30 år för åren 2001, 2004 och 2007. De åldersgrupper som ingår i graferna är såklart desamma som hos herrarna.

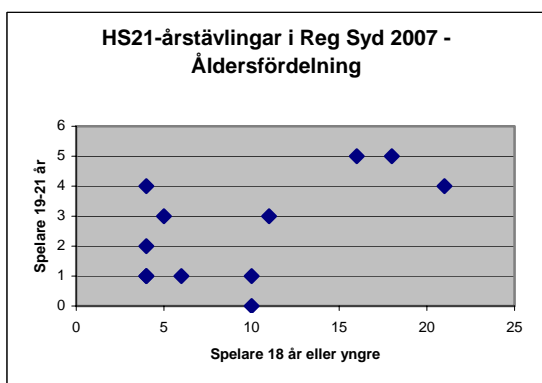
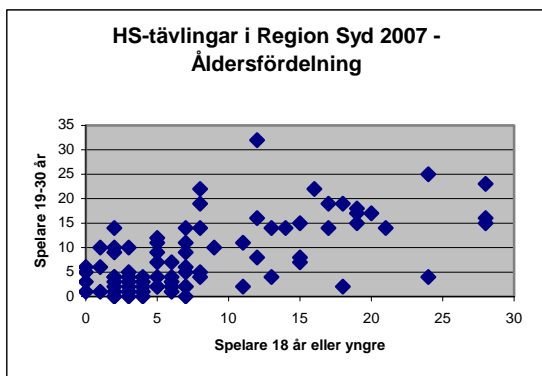
- ▶ 2001 fanns det 246 licensierade flickor/damer i 13-årsåldern och 5 spelare i 30-årsåldern.
- ▶ 2004 fanns det 267 13-åriga spelare och 7 licensierade 30-åringar.
- ▶ 2007 fanns det 254 spelare i 13-årsåldern. Samma år fanns det 10 spelare i 30-årsåldern.

Hos damerna, precis som bland herrarna, sker det en stor minskning av antalet licensierade spelare i

åldern 14-18 år. Åren 2001 och 2004 försvann ungefär 60 % av damerna i detta åldersintervall, och år 2007 försvann drygt 50 % av spelarna i samma intervall. För alla tre åren fanns det lite mer än 80 % färre licensierade damer i 20-årsåldern jämfört med antalet spelare i 13-årsåldern.

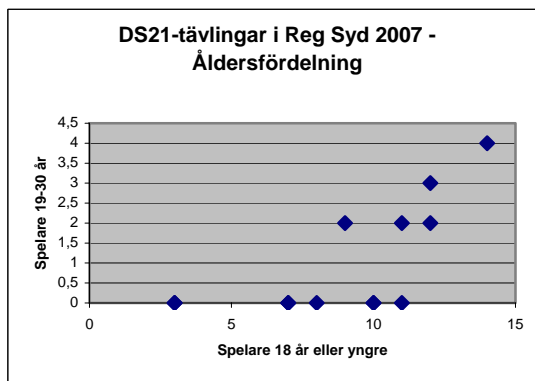
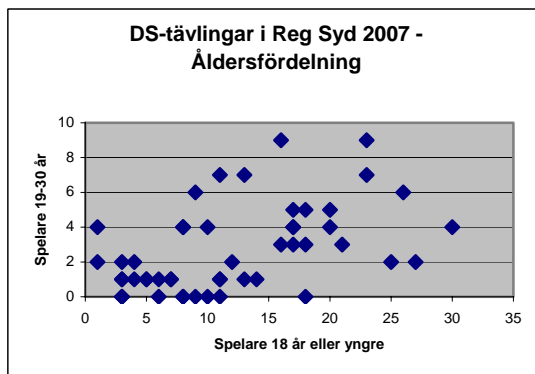
Åldersfördelning i seniortävlingar 2007

Nedanstående diagram ger en bild av åldersfördelningen i herrsingel och herrsingel 21-klasser i tävlingar i Region Syd under 2007¹.

I herrsingelklasserna är antalet deltagare ganska väl fördelade mellan kategorin 19-30 år och juniorer. I de 14 HS 21-klasserna som spelades i regionen, var antalet seniorer aldrig mer än fem i en och samma tävlingsklass. Antalet spelare mellan 19-21 år var aldrig större än antalet juniorer. Vid ett tillfälle deltog inte några seniorer överhuvudtaget i en HS 21-klass och vid fyra tillfällen deltog endast en spelare i detta åldersintervall.

I damsingel och damsingel 21-klasserna i Region Syd ser det ut så här².

I damsingelklasser deltog inte vid något tillfälle fler än 9 spelare mellan 19-30 år. Vid sju tillfällen deltog fler än fem seniorer mellan 19-30 år. Antalet spelare mellan 19-30 år var endast större än antalet juniorer vid två tillfällen under året. I de 15 DS 21-klasser som spelades i regionen, var antalet deltagare mellan 19-21 år aldrig större än antalet juniorer. I en och samma klass är det högsta antalet

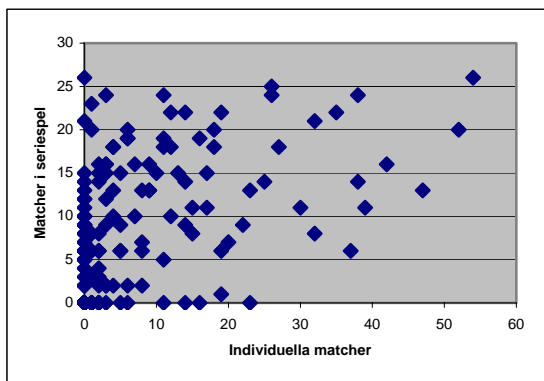
¹ Informationen i diagrammen är baserad på en sammanställning som visar hur åldersfördelningen sett ut i herrseniorklasser under 2007 i Region Syd. Region Syd består av Skåne, Halland, Småland och Blekinge. De undersökta klasserna är Herrsingel och Herrsingel 21. Antalet seniorklasser som finns representerade i diagrammen är 95 stycken. Av de 77 seniortävlingar (vissa tävlingar innehöll flera seniorklasser) som undersöktes, arrangerades 37 stycken i Skåne, 29 i Småland, 6 i Halland och 5 i Blekinge. Varje punkt i diagrammet motsvarar en klass. Om man följer en linje från en valfri punkt i diagrammet över HS-tävlingar mot X- och Y-axlarna, får man reda på hur många av deltagarna i tävlingen som var 18 år eller yngre respektive mellan 19-30 år. För HS 21-tävlingarna är det samma princip som gäller, bortsett då från att Y-axelns åldersindelning är spelare mellan 19-21 år. Antalet undersökta HS 21-tävlingsklasser i Region Syd är 14 stycken. Resterande 81 klasser är följaktligen vanliga herrsingelklasser. Många av dessa är indelade i A-, B- och C-klasser efter antalet rankingpoäng.

² Dessa punktdiagram är baserade på en sammanställning som visar hur åldersfördelningen sett ut i damseniorklasser under 2007 i Region Syd. De klasser som undersökts är Damsingel och Damsingel 21. Antalet seniorklasser som finns representerade i diagrammen är 62 stycken. Av dessa är 15 stycken 21-årstävlingar och resterande är vanliga damsingelklasser. Anledningen till att det bara syns 10 punkter i diagrammet över 21-årstävlingar är att i några tävlingar var åldersfördelningen exakt likadan. Samma sak gäller i diagrammet över damsingelklasser samt i båda diagrammen över herrklasserna. Observera att endast spelare som är licensierade, och vars ålder därmed gått att ta reda på, är medtagna i diagrammen.

let seniorer fyra, vilket inträffat en gång. Vid åtta tillfällen deltog inte några seniorer överhuvudtaget i en DS 21-klass.

Vilken matchaktivitet hade seniorspelarna i Region Syd under 2007?

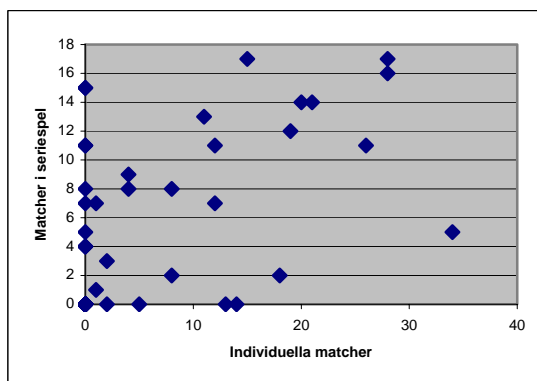
I nedanstående diagram³ kan man utläsa matchaktiviteten hos herrseniorer i Region Syd mellan 19 och 30 år.

En mycket stor andel av spelarna i undersökningen har under 2007 spelat mindre än 20 individuella matcher och mindre än 20 lagmatcher. Även dubblar är medräknade i statistiken. Antalet herrseniorer från Region Syd som spelade mer än 20 matcher i individuella tävlingar under 2007 var 19 stycken. Antalet spelare som spelade mer än 20 matcher i lagspel var 14 stycken.

Av de herrar som spelade fler än 40 tävlingsmatcher under 2007 var ingen över 22 år. Av spelarna över 22 år var det inte många som spelade fler än totalt 20 matcher under året

Motsvarande analys för damseniorer redovisas i följande diagram. Diagrammet är uppbyggt enligt samma princip som för herrarna:

Antalet damspelare från Region Syd som spelade fler än 10 matcher i individuella tävlingar under 2007 var 14 stycken och antalet damer som spelade mer än 10 matcher i lagspel var 13 stycken. Antalet damspelare som spelade mer än 10 matcher i både individuella tävlingar och i matcher i lagspel var 9 stycken.

Av damer 21 år eller äldre var det mindre än 10 som spelade mer än 10 tävlingsmatcher under 2007. Totalt var det knappt 50 spelare i åldersgruppen i regionen som överhuvudtaget spelade tävlingsmatcher under året.

Slutsatser

Utvecklingen av antalet licensierade spelare i åldrarna 13-30 år ser ungefär likadan ut under de tre år som ingår i kartläggningen. Antalet spelare ökar i nästan samtliga undersökta fall från 13 till 14 års ålder, för att därefter minska för varje ålder.

Antalet licensierade spelare på herrsidan mellan 20 och 30 års ålder är klart under 100 spelare per ålderskategori och på damsidan ligger siffran under 10 spelare per ålderskategori.

Förutom att antalet spelare är lågt, så är även tävlingsaktiviteten hos de spelare som fortsätter träna och tävla väldigt låg. Sannolikheten för juniorer att få möta äldre spelare i tävlingsmatcher eller ens på träning är därmed väldigt liten. Med tanke på att de flesta tränare, ledare och spelare tycker det är viktigt för juniorerna att förutom jämnåriga spelare även få möta spelare som spelar annorlunda och kanske smartare, är detta naturligtvis ingen idealisk situation.

Förbundet, regionerna och framförallt klubbarna har en viktig uppgift i att skapa förutsättningar för spelare att fortsätta träna och tävla även efter junioråldern. D v s att se till så att den kompetens och erfarenhet som finns hos de äldre spelarna tas tillvara på ett bättre sätt än idag.

³ Informationen i diagrammet ovan är baserad på en analys av varje herrseniorspelare mellan 19-30 år (1977-1988) hemmahörande i en klubb i Region Syd under 2007. Spelaranalysen visar hur många matcher de olika seniorspelarna spelade under 2007, och hur många av dessa som var matcher i individuella tävlingar respektive matcher i lagspel. Varje prick i diagrammet motsvarar en herrspelare. Totalt fanns det 318 licensierade herrspelare mellan 19-30 år i regionen under 2007. Det har dock inte gått att undersöka alla seniorspelarnas matchaktivitet eftersom en del av spelarna i februari inte hade betalat in sin licensavgift för 2008 och därmed kan man inte ta del av deras ranking och antalet spelade matcher.

4. Varför är det så många som inte fortsätter?

För att försöka svara på denna fråga har jag tagit hjälp av intervjuer med Henrik Ekersund och Pavel Strauss samt av två enkäter. En riktad till spelare mellan 19-30 år (se bilaga) och en riktad till tränare och ledare inom svensk tennis.

David Ekerot och Lars Jennfors har kommit med värdefulla tankar och inspel i form av två PM.

Jag har också pratat med ett stort antal spelare och ledare, varav några har varit värdefulla bollplank under hela arbetet.

Varför slutar många redan efter 14?

Det här arbetet handlar egentligen om varför det är så få spelare som fortsätter tävla regelbundet efter junioråldern, men eftersom det är så många spelare som slutar redan mellan 14 och 18 år skall jag även ägna detta några tankar. Särskilt som detta naturligtvis påverkar hur många som finns kvar efter junioråldern.

Att många slutar med tennis tidigt är kanske inte så konstigt. I Sverige uppmuntrar vi barn till att prova på olika idrotter och i takt med att de blir äldre väljer de bort någon eller några av dessa. Ibland väljer de tyvärr bort idrott helt och hållet, men att så många väljer bort tennisen mellan 14 och 18 års ålder är naturligtvis inte bra.

Henrik Ekersund, klubbdirektör i Ullevi TK, säger följande:

- ▶ En anledning till att så många spelare slutar träna och tävla regelbundet kan vara att många ungdomar blir låsta i sin träningsmiljö.
- ▶ På träningarna körs ofta samma saker hela tiden, det är inte tillräckligt varierad träning och många får inte tillfredsställa grundläggande behov på träningen, som t ex att få använda och utveckla sin kreativitet.
- ▶ Grundläggande faktorer, som exempelvis de sociala, blir för många juniorer inte tillfredsställda under träningspassen.

Det är självklart mycket mer än själva tennisen som gör att så många spelare försvinner i åldersintervallet 14-18. Ungdomar i denna ålder försöker finna sin plats i tillvaron och sin identitet. I denna process som alla går igenom finns det inte alltid plats för saker som man sysslat med tidigare, t ex idrott. Det är mycket annat som drar i ungdomarna, t ex kompisar utanför idrotten, skolan och fester. I denna ålder börjar också de flesta gymnasiet. Det blir för många ett vägskäl där man antingen väljer att satsa på tennisen eller skolan. Om man inte väljer ett tennisgymnasium kan det bli svårt att

kombinera skola och idrottssatsning och i många fall blir nog tennisen lidande.

Här tycker jag klubbarna har ett stort ansvar att försöka behålla spelare som kanske inte har lika mycket tid till sin tennis längre. De är ändå viktiga och kan framförallt bli viktiga för klubben på lång sikt. Dels som medlemmar och spelare på olika nivåer, dels kan de om de tas om hand på ett bra sätt vara framtidens ledare, tränare, domare etc. Det finns många alternativa karriärer inom tennisen.

Det känns inte som klubbarna generellt sett tar detta på tillräckligt stort allvar. Det verkar ibland som att de som inte har "slagit igenom" och tagit sig in bland de 10-20 högst rankade före 16 års ålder inte är värda någon uppmärksamhet. Om klubbarna väljer att satsa sin kraft på nya 10-åringar och väljer bort 16-åringarna tror jag att man minskar möjligheterna att få en bra bredd med många hyfsat duktiga tävlingsspelare efter junioråldern.

En orsak till att så många spelare slutar tävla kan också, enligt Henrik Ekersund, vara att tävlingarna i hög grad är föräldrastyrda. Med det menar han att många spelare inte kan ta sig till tävlingarna på grund av att deras föräldrar inte har tid att skjutsa dem. Generellt är det ganska få föräldrar som ständigt har möjlighet att köra sina barn till tennistävlingar. För vissa spelare blir det då full satsning på tennisen eller ingenting. Många slutar när de inte ges möjlighet att tävla som de skulle vilja och många av de alternativa idrotterna, särskilt lagidrotterna, ställer inte samma krav på insatser från föräldrarna.

Under gymnasietiden?

För de som har möjlighet och väljer ett tennisgymnasium, är det naturligtvis enklare att fortsätta satsa på tennis under gymnasieåren. De ges då möjlighet att förlägga en del av sin träning till skoltid och de får ofta även möjlighet att delta i tävlingar som spelas under tiden de går i skolan. Möjligheterna varierar mellan olika gymnasier, men de är alltid större än för de som väljer mera traditionella gymnasiestudier.

Men även för de som väljer tennisgymnasium kan det vara svårt att fortsätta utveckla sin tennis. David Ekerot är en före detta professionell tennisspelare, som framförallt hade framgångar som dubbelspelare. David, som numera är bosatt i Italien, arbetade som tränare i Helsingborgs Tennisklubb under 2001 och 2002. Under våren har han under 8 veckor varit tillbaka i sitt gamla arbete och efter

de två första veckorna gjorde han följande reflektioner:

"Efter att ha varit borta från svensk tennis i 5 år, hoppade jag in några veckor på mitt gamla jobb som tränare på tennisgymnasiet i Helsingborg. Det som direkt slog mig var vilsheten i fråga om målsättningen med tennisen. Det här handlar om elever som har valt bort det vanliga gymnasiet för att kunna ge tennisen en chans. Samtidigt klagas det, och har klagats länge, på inställningen hos elever på våra tennisgymnasier runtom i landet. Eftersom kritiken i vissa fall är befogad är det lätt att trilla in i den jargongen, men jag ser andra orsaker till att konceptet inte är lika framgångsrikt som vi förväntade oss i början. Vilsheten, menar jag, börjar inte hos tenniseleverna, utan är en följd av att det inte finns en riktning i systemet som de har valt att ta del av. Mot den bakgrunden blev jag egentligen förvånad över hur bra elevernas inställning var.

Huvudproblemet som jag ser det är att det saknas en struktur som gör det möjligt för dessa ungdomar och deras ledare att sätta ihop vettiga scheman med delmål och långsiktiga mål. Det är vårt ansvar som ledare, tränare och förbund att skapa en struktur som sporrar juniorerna att utvecklas i sin satsning.

I länder som Italien, där jag tillbringat större delen av de senaste åren, och Spanien m.fl. erbjuds juniorerna och andra spelare som 'vill upp' futures, challengers och ITF-tävlingar var och varannan vecka. Under tiden spelar vi sommar- och vintertouren på hemmaplan. Dessa tävlingar är viktiga, men även om de kompletteras med sporadiska ITF- eller future-tävlingar ute i Europa, leder det inte till något du kan bygga upp årets träning på. Det hela slutar med att våra tennisgymnasisters enda konkreta och kanske slutgiltiga mål med sin tennis blir att gå på college. Gymnasiets dagliga träningar och tillfälliga matcher blir en 4-årig väntetid på att få ett idrottsstipendium i U.S.A. Jag gick själv på college och fick väldigt mycket ut av min tid där, men jag tycker att syftet med ett idrottsgymnasium är att sikta högre, eller snarare att inte begränsa sig alls. Fyra år med rätt inställning, matchning och träning kan medföra enorma framsteg i den åldern. Nu har jag utgått från tennis, eftersom jag har bäst koll på läget i vår sport, men jag tror att det finns många andra skolidrotter med underlag för att starta upp liknande ligor.

Mitt förslag är att, efter beprövad amerikansk modell, starta upp en skolliga, som fungerar som en drivkraft för spelare och ledare och som en bas för hela årets planering. Till skillnad från när jag själv gick på Båstadskolan på 80-talet finns det i dag tillräckligt många tennisgymnasier för att detta ska vara möjligt. Varför då inte hjälpas åt att skapa

bättre förutsättningar för verksamheten på tennisgymnasierna och därigenom för svensk tennis?

Davids mer fördjupade beskrivning av hur en sådan liga skulle kunna se ut återfinns i nästa avsnitt.

Utan att ha något stöd i någon enkät eller liknande, eftersom mitt arbete främst är tänkt att handla om spelare som har lämnat junioråldern, tror jag att följande är vanliga orsaker till att många slutar satsa på tennis under gymnasietiden.

- ▶ Många spelare får inte tiden att räkna till. Skolan tar mer tid än före gymnasieåldern samtidigt som det för många tillkommer en del nya intressen, vilket innebär att det inte blir lika mycket tid över till tennissatsningen som tidigare. När det inte finns tid eller intresse för en fortsatt full satsning tror jag att många väljer att inte satsa alls.
- ▶ Spelarna i gymnasieåldern får allt mindre uppmärksamhet från klubben om de inte tillhör den absoluta eliten. Med det menar jag också att de inte får tillräcklig hjälp med att bli "självgående".
- ▶ David Ekerots analys, d v s att det saknas en struktur som gör det möjligt att sätta upp vettiga mål, är troligen helt riktigt.

Efter junioråldern

Vad säger ledarna?

Nedanstående förklaringar bygger på svar i min enkät till ledare i svensk tennis.

I följande punkter redovisas återkommande svar på frågan om den viktigaste förklaringen till att så få fortsätter att träna och tävla aktivt efter junioråldern.

- ▶ Klubbarna har ofta organiserad verksamhet för juniorer och bättre seniorer, men är sämre på att ta hand om kategorin som vill spela serie-spel utan att längre elitsatsa.
- ▶ Alltför många klubbar arrangerar enbart tävlingar för ungdomar upp till 16/18 år, för här finns en tillräcklig mängd som ger ekonomi.
- ▶ Efter tonåren börjar en period då man måste ta ansvar för sin egen utveckling, vilket innebär svårigheter för många. Dessutom måste man betala själv. Mamma/pappa finns inte längre till hands för att betala, köra mm.
- ▶ På många mindre orter flyttar man efter gymnasiet, vilket innebär att "man måste börja om" med att hitta nya träningsmöjligheter, träningskompisar mm, vilket kan vara svårt för en del.
- ▶ Många har vant sig vid att träna med tränare varvid "självgåendet" minskat.

- ▶ Det är skillnad på pojkars och flickors tävlande. Pojkar fortsätter i högre utsträckning med både träning och tävlande även då de blivit tillsammans med en flickvän. Flickorna slutar i högre utsträckning då de funnit en pojkvän. Man ser oftare flickvännen som följer pojkvännens träning/match än det omvända.
- ▶ Seriespelet är begränsat liksom utbudet av kortare och billigare tävlingsformer.
- ▶ Avsaknaden av generationstennis, där unga spelare tränar/tävlrar med äldre.
- ▶ Man pratar för mycket om målsättningar och framtidsplaner, proffs och liknande i svensk idrott istället för att spela på för att det är kul. När spelarna kommer upp i gymnasieåldern förstår många hur långt ifrån proffs de är och tappar drivkraften”.

Pavel Strauss menar att många spelare i övre tonåren som inte ligger i den absoluta toppen, på många håll anses som slut när de går över till senioråldern. Det finns ingen naturlig plats för dem i klubbarna och de får svårt att fylla en funktion. Vidare menar han att många klubbar inte tar vara på dessa spelare utan istället låter dem försvinna. De berörda spelarna i 19-30-årsåldern, betonar han, är väldigt nyttiga som sparring för yngre spelare och därför är de viktiga. Många av spelarna är rutinerade och har mycket att bidra med på träningarna. De kan absolut bidra till att öka chanserna för Sverige att få fram nya storspelare i framtiden. Dessutom innebär det ingen ökad kostnad. En stor del av träningen där äldre spelare deltar, t ex sparring med yngre juniorer, kan bedrivas utan tränare.

En annan anledning till varför det är så få spelare som fortsätter tävla och träna regelbundet efter junioråldern kan vara att många klubbar hellre tar in nya spelare än försöker behålla de äldre. Henrik Ekersund säger så här: ”Många klubbar är bekväma och gör det lätt för sig genom att istället för att försöka behålla sina spelare, tar in nya. När klubbar tar in för många nya spelare i träningen blir det färre träningstider lediga och det blir svårare för många äldre tävlingsspelare, som inte har möjlighet att träna så ofta, att få plats i klubbträningen. Jag tror att det är väldigt vanligt att klubbar inte anstränger sig tillräckligt mycket för att behålla spelare som lämnat junioråldern”.

Henrik Ekersunds resonemang stämmer ganska bra överens med vad som kom fram i spelarenkäten.

I enkäten fanns två frågor som rör klubbarnas engagemang kring spelare som lämnat junioråldern.

Den första lyder: ”Upplever du att din klubb hellre tar in nya spelare än försöker behålla de äldre?” 26 stycken (37 %) av de spelare som svarade upplever att det stämmer bra in på deras klubb, medan

34 stycken (48 %) inte upplever att klubben hellre tar in nya spelare. När man jämför svarsstatistiken procentuellt mellan könen i den här frågan framkommer det en intressant sak. Det är procentuellt sett klart fler tjejer (50%) än killar (29%) som upplever att klubben hellre tar in nya spelare än försöker behålla de äldre.

Den andra frågan som har med detta tema att göra lyder: ”Tycker du att din klubb anstränger sig för att få spelare som lämnat junioråldern att fortsätta tävla/träna regelbundet i klubben?”

Av de 62 spelare som hade någon uppfattning i frågan, var det exakt lika stor andel – 44 % – som tyckte att klubben anstränger sig för att få spelare som lämnat junioråldern att fortsätta träna regelbundet i klubben respektive som inte gjorde det.

Även om det inte visar på någon majoritet så tycker jag ändå att Henrik Ekersund har rätt i att alltför många klubbar hellre tar in nya spelare än försöker behålla de äldre.

Vidare i min enkätundersökning riktad till tränare och ledare, är det några som menar att en anledning till att så få spelare fortsätter träna och tävla regelbundet efter juniortiden är att man i många klubbar bara satsar på ett fåtal spelare och att andra glöms bort och försvinner bort från tennisen.

En av de svarande uttrycker sig så här: ”Jag tror att många tränare/klubbar endast satsar på ett fåtal spelare i klubben och att många av dessa med tiden blir tenniströtta”.

Jag tycker det är intressant det som den här personen skriver om tenniströtthet, och jag känner absolut igen det från många fall. Att spelare som satsat stenhårt under lång tid plötsligt inser att de aldrig kommer att bli så bra som de hoppats och därför lägger ned tvärt. Detta återknyter också till tidigare tankar om att allt i den svenska tennisen på många håll bara ska vara elit. Man tappar den, enligt mig, oerhört viktiga bredden, och då menar jag att vi måste ha många tävlingsspelare i olika åldrar som spelar tennis på en bra nivå.

En tränare i min andra enkät, som själv spelat seriespel i både USA och Danmark, och som har god insikt i hur det fungerar i länder som Frankrike och Tyskland säger så här: ”Alla dessa länder skiljer sig mot Sverige när det kommer till de sociala aktiviteter som organiseras omkring seriematcherna. Det är vanligt förekommande att man grillar, eller anordnar fest i samband med dessa matcher. När man har spelat klart, sätter man sig på läktaren, njuter av en öl och en bit mat medan man hejar på sina lagkamrater”. Just i det här avseendet har kanske svenska klubbar något att lära sig av utländska klubbar.

Vad säger spelarna?

Av enkäten till spelare mellan 19 och 30 år framgår att de flesta tävlingsspelare väldigt sparsamt. Endast 30 % - drygt 20 spelare av de 71 som svarade - spelade mer än 20 tävlingsmatcher under 2007.

42 % av spelarna svarade att de spelade mer än 60 % av sina matcher i seriespel, medan 32 % spelade mer än 60 % av sina matcher i individuella tävlingar.

Troligen hade andelen som spelar huvudsakligen seriespel varit ännu högre om det inte hade varit så att möjligheten att spela seriespel är begränsad, till skillnad mot möjligheten att spela individuella tävlingar. Anledningen till att jag tror det är att 2/3 av de spelare som har svarat på enkäten föredrar seriespel framför spel i individuella tävlingar.

Många av spelarna är kritiska till det nuvarande seriesystemet, som spelas under perioden oktober - december. Eftersom en klar majoritet föredrar seriespel framför spel i individuella tävlingar, är det naturligt att många skulle vilja ha möjligheten att spela seriespel under en större del av året än idag och därmed vara mer motiverade att delta i organiserad klubbträning regelbundet.

Christian Thall, med många år på college och som elitseriespelare, säger så här: "Många av oss som börjar närma oss 30 lägger racket på hyllan i december och börjar träna regelbundet igen i september. Har man tävlingsspelat på en hyfsad nivå tidigare, måste man ha ett mål för att vara motiverad att träna. Hade serien fortsatt till mars, så skulle vi ha fortsatt träna och förmodligen även spelat utomhusserien."

Jag tror att det ligger mycket i vad Christian Thall säger. Just det här med att det finns förutsättningar för att ha vettiga mål med det man håller på med är avgörande för om man är motiverad eller inte.

Många av de spelare som besvarat min enkät vill ha ett starkare seriesystem som på något sätt är mer anpassat även till seniorer. Många tror att en ändring av seriesystemet skulle skapa ett större intresse kring tennisen och göra så att fler seniorer väljer att spela matcher regelbundet. En av spelarna i undersökningen säger så här:

"Tennis är en social sport och det skulle vara roligare både för spelare och klubbar i Sverige om någon typ av "riktigt" seriesystem bildades. Jag tror att alla som har spelat tennis på en hyfsad nivå skulle ha väldigt mycket nytta och nöje av att spela regelbundet. Ett "riktigt" seriesystem tror jag skulle resultera i bättre klubbbanda och socialt umgänge på och utanför banan".

En av de spelare som tror att ett starkare seriesystem är nödvändigt för att behålla fler seniorer inom tennisen är Lars Jennfors, Wä TK. Han beto-

nar också vikten av att klubbarna har en fungerande A-lagsverksamhet. Lars gick in och tittade på de större tennisklubbarnas hemsidor – främst sådana som tillhör elitserien och division 1 bland herrar och damer. Det han upptäckte var att det var väldigt få av klubbarna som på sin hemsida lyckades presentera ett A-lag. Han skriver att inom andra idrotter som exempelvis fotboll, ishockey och innebandy så utgör A-laget klubbens ansikte utåt och är något som man är stolt över.

I sitt PM "Funderingar kring tennisens organisering" skriver Lars Jennfors så här:

Så som det ser ut i dagsläget, vilket bland annat framgår av den dåliga exponeringen på hemsidorna, så vet jag att många föreningar inte har en riktigt fungerande A-lagsverksamhet. Vilka ska då klubbens juniorer ha som förebilder? Spelare på ATP-touren? Ja kanske, men det är ju bara figurer i TV-rutan som man aldrig får någon närmare bild utav. I stället skulle ett attraktivt A-lag, oavsett nivå, på sätt och vis kunna vara en "sporre" för en junior att på sikt försöka ta sig in i A-laget. Det jag även är ute efter är att om man ska kunna få de spelare som "bara lilar för skoj skull", men som fortfarande är duktiga, att vilja spela mera och träna kontinuerligt så är det svårt om serien bara varar i en månad. Då "vilar" dessa spelare i elva månader sedan, och då har vi ju inte fått dessa spelare att bli en tillgång för våra juniorer att träna med. Här behöver vi lära oss av andra idrotter. Varför inte ha ett starkare seriesystem där vi kan bygga upp A-lag med lite attraktionskraft, det tar tid men jag tror det är värt det.

Jag tycker att Lars Jennfors tankar är väldigt intressanta. Men hur vill han skapa ett starkare seriesystem? Han fortsätter:

Hur ska vi då gå tillväga för att höja statusen på seriespelet? Mitt förslag är att stoppa alla tävlingsarrangemang och enbart fokusera tävlingsspelet kring serier under september, oktober och november, eventuellt ännu längre. Under dessa månader spelar man en eller ibland två matcher under helgerna, både hemma- och bortamöten med varje lag i serien. På detta sätt tror jag att vi kan få en mer uppmärksam nationell tennis, vilket är viktigt för att kunna rekrytera fler tennisspelare på sikt. Dessutom är det viktigt att få en ökad uppmärksamhet för att klubbarna ska kunna öka sina sponsorintäkter och därmed förbättra sin organisation. Men då krävs det givetvis jobb ute i klubbarna!

Flera av de som svarat på min enkät – både seniorer och tränare/ledare – är precis som Lars Jennfors inne på att det behövs ett starkare seriesystem och fler riktiga A-lag inom svensk tennis. Så här säger några:

- ▶ "En A-lagsmatch ska vara det roligaste, och bland det viktigaste i klubbens verksamhet. A-laget ska vara klubbens flaggskepp, och varje gång det är match är det en liten höjdpunkt på säsongen".
- ▶ "Jag tror att varje klubb måste ha ett A-lag både på herr- och damsidan. Annars försvinner alla duktiga juniorer i 14-årsåldern".
- ▶ "Jag tycker att det hade varit kul om seriespelet hade blivit lite viktigare som det är i många lagidrotter".

Flera av spelarna säger i sina kommentarer att detta skulle bidra till att juniorerna fick fler möjligheter att träna med äldre spelare, vilket antagligen skulle påverka möjligheten för Sverige att få fram duktiga spelare.

Det finns naturligtvis många orsaker till att så många av spelarna som har passerat junioråldern föredrar seriespel. En av orsakerna som kommer fram är att de tycker att det sociala utbytet av att ingå i ett lag är viktigt. Ett annat skäl är att de inte vill eller har möjlighet att delta i individuella tävlingar så som de oftast är utformade, d v s utspritt under flera dagar/helger. Att de sedan i dessa tävlingar nästan uteslutande får möta juniorer, vilket framförallt är vanligt på damsidan, gör naturligtvis motståndet mot att spela individuella tävlingar ännu större. För många är det viktigt att förutom tennisen även få ut något socialt av sitt tävlande.

Flera av de som svarade deltar i träningen i sin klubb, men det är betydligt färre som gör det regelbundet. Detta beror mycket på att de har svårt att ha något mål med sin tennis under perioder när inte seriespelet pågår. Dessutom är det många som upplever att deras klubb inte anstränger sig nämnvärt för att få spelare som lämnat junioråldern att fortsätta tävla/träna regelbundet i klubben. Detta gäller framförallt på tjejsidan.

Träningen för den här kategorin spelare kanske dessutom måste vara mer flexibel, eftersom många inte kan binda upp sig på samma sätt som juniorerna.

Många av spelarna mellan 19-30 år vill träna och tävla mer – men det finns ingen större möjlighet till det. Det är speciellt många tjejer som har svårt att hitta lämpliga träningsformer i klubben. En spelare säger så här:

- ▶ "Jag önskar att jag hade spelat mer men dessvärre har vår klubb inget för mig som inte längre kör på heltid. Och jag vill inte spela med gamla tanter i klubben. Det finns tyvärr inget för oss som är mittemellan i vår klubb".

En annan säger:

- ▶ "I min klubb har vi inga äldre spelare kvar för det fanns inget i klubben som höll oss kvar.

Det var de yngre som gällde och en efter en så försvann alla. Nu inser de flesta i klubben att de äldre faktiskt kan bidra till något på träningarna, det funkar inte riktigt utan oss. Det är inte heller så bra att visa juniorerna att när de blir äldre så har de inte en lika viktig roll i klubben".

Några av de personer som svarat på min spelarenkät, menar att en anledning till varför det är så få spelare som fortsätter tävla regelbundet efter junioråldern i Sverige är att många av seniorerna återfinns på college i USA.

En av de spelare som fört fram detta, Mari Andersson, säger så här: "Många av spelarna finns på college i USA, och tävlar därför inte i Sverige så mycket av olika anledningar. Den största anledningen är ju såklart att de bara är hemma på sommaren och några få veckor på julen. När de väl är hemma väljer många att vila eftersom de spelat så mycket under året på college. De får heller inte ta emot prispengar, och genom det blir många inte lika motiverande att tävla".

Att många av de svenska spelare som lämnat junioråldern spelar på college i USA stämmer naturligtvis. Dock är det väldigt många av dessa spelare som är licensierade i Sverige och därmed ingår i de diagram som visar hur antalet licensierade spelare förändrats genom åren. I de diagram som visar tävlingsaktiviteten hos spelare som lämnat junioråldern och i de som visar åldersfördelningen i seniortävlingar kan det dock spela en större roll.

När det gäller seniorspelare på college kan man fråga sig hur sugna många av de spelare som tillbringat några år på college är på fortsatt regelbundet tennisspel när de kommer tillbaka. Jag känner till många fall där spelare helt eller i stort sett lagt ner sin tennis när de kommit tillbaka från USA. I min klubb är det ingen f d collegespelare som regelbundet deltar i klubbträningen. Men även här handlar det säkert lika mycket om hur mycket klubbarna anstränger sig för att locka dessa spelare att fortsätta träna och tävla i klubben.

Slutsatser

Eftersom ca 45 % av de licensierade spelarna i landet är juniorer är också både träningen i klubbarna och tävlingsutbudet organiserat för denna kategori och för tennisskolorna. Med tennisskola menar jag då allt ifrån tennislekis och minitennis för de allra yngsta, nybörjarkurser för juniorer och vuxna till motionstennis för vuxna.

Allt detta är naturligtvis viktigt, men tennisen i Sverige är inte anpassad till behoven och önskemålen hos de spelare som har lämnat junioråldern och framförallt inte till dem som har slutat gymnasiet. Och definitivt inte om de dessutom vill fortsätta träna och tävla på en relativt hög nivå.

Många av dessa spelare föredrar seriespel framför spel i individuella tävlingar, men möjligheten till seriespel är oerhört begränsad. Detta gör att ett stort antal spelare tränar och spelar matcher ganska intensivt under hösten, medan de under resten av året ligger ganska lågt med sin tennis.

En hel del av spelarna kan även tänka sig att spela individuella tävlingar, men för många är det svårt att delta i tävlingar så som de oftast är utformade. D v s när de är utspridda på alltför många dagar.

Med begränsade möjligheter att spela tävlingsmatcher är det också svårt för den här kategorin spelare att motivera sig för att träna regelbundet. De är vana vid att ha en målsättning med sin träning och när det inte finns förutsättningar att sätta upp tävlingsinriktade mål får de också svårt med motivationen. Dessutom får de på detta sätt inte heller möjligheten att fortsätta utveckla sin tennis.

Allt detta sammantaget innebär också att inte heller juniorerna får en så bra miljö för sin utveckling, som de skulle kunna ha. De flesta tränarna, ledarna och spelarna är överens om att juniorerna skulle ha större möjligheter att utveckla sin tennis om de fick fler möjligheter att träna med och tävla mot duktiga spelare som har lämnat junioråldern.

Svensk tennis bygger alltså ständigt upp tennis-kompetens i form av en mängd duktiga spelare, som sedan inte används för att utveckla tennisen. Spelare som visserligen inte blev och inte ens var i närheten av att bli etablerade proffs, men som säkert skulle kunna bidra till att höja nivån på tennisen i Sverige.

5. Hur skall vi få äldre spelare att fortsätta träna och tävla?

Jag har koncentrerat avsnittet enligt följande:

- ▶ Tre åtgärder (punterna 1-3), som alla syftar till att få fler duktiga spelare att fortsätta träna och tävla regelbundet så att de fortsätter att utvecklas även efter junioråldern.
- ▶ En åtgärd (punkt 4) som är avsedd att bidra till att fler spelare fortsätter att satsa på tennis även under hela gymnasietiden och som därigenom förhoppningsvis även fortsätter efter junioråldern.

Tanken med mina förslag är inte att vi skall satsa mindre på att yngre juniorer skall utvecklas till nya svenska storspelare. Tvärtom är tanken att vi genom att ge spelare som har lämnat junioråldern möjlighet att fortsätta utöva sin tennis på en så hög nivå som möjligt skall skapa en bättre miljö för utvecklingen av nya svenska storspelare.

Naturligtvis är det inte så att jag tror att mina förslag är lösningen på alla problem som finns i svensk tennis. Däremot tror jag att de är en mycket viktig pusselbit när det gäller utvecklingen av tennis i Sverige.

1. Förändra seriespelet

Satsa på längre inomhusserier för seniorer, serier som t ex startar i oktober, gör uppehåll en stor del av december och januari och som därefter fortsätter t o m mars. Jag tänker då på serierna t o m div 1 eller åtminstone div 2.

Spelarenkäten visar att 2/3 av de som har svarat hellre spelar seriespel än individuella tävlingar. På frågan "Hur vill du att seriesystemet (inomhus) skall vara utformat?" fanns tre svarsalternativ:

- ▶ Höstserier – som det ser ut i de flesta divisioner idag.
- ▶ Längre serier – höst/vår.
- ▶ Kort serier i sammandrag – typ elitserien.

Svaren visar att en klar majoritet – 54 % - vill ha ett längre seriespel. De visar också att en majoritet av spelare från div 1 och neråt vill ha ett längre seriespel, medan de som idag spelar i elitserien även fortsättningsvis vill ha en kort serie.

Enkäten visar också att drygt 50 (ca 70 %) av de 71 som har svarat tror att en längre serie skulle bidra till att fler spelare i ålder 18-35 år vill träna regelbundet i sin klubb.

Detta i sin tur tror jag skulle bidra till en bättre miljö för utveckling av nya svenska storspelare.

Ytterligare en tanke. Jag tycker att det ofta har visat sig att svenska idrottsklubbar och -tjejer utvecklas och presterar bättre när de jobbar tillsammans. Svenska lag har ofta slagit utländska lag, även när de på papperet har varit sämre. Detta gäller även lag i individuella idrotter som tennis och en del av Davis Cup-segrarna är tydliga exempel på detta.

2. Bättre variation på tävlingsutbudet

Jag tror inte bara det är seriesystemet i Sverige som behöver ses över när det gäller att behålla seniorspelare inom tennis. Även individuella tävlingar skulle i högre grad kunna anpassas till äldre spelare. Trots att seriematcher visat sig vara populärare än matcher i individuella tävlingar i min enkät, så är det ändå många av seniorspelarna som föredrar spel i individuella tävlingar. Jag tror att det skulle vara uppskattat hos seniorer om det arrangerades flera vanliga herr- och damsingelklasser som bara är öppna för seniorer. Dock tror jag inte att det sunt om detta sker i för stor omfattning eftersom det är viktigt för svensk tennis att juniorer får spela mycket mot seniorer. Jag tror ändå att det är positivt i viss utsträckning med tanke på att det skulle öka matchaktiviteten hos seniorspelare. Det vinner alla på.

Jag tror att många seniorspelare tycker det är tråkigt att alltid få möta juniorer. Jag har i alla fall delvis fått den indikationen under arbetets gång. En spelare som deltog i enkätundersökningen säger så här: "Det krävs nya tävlings- och träningsformer. Många jag känner vill tävla, men passar inte in någonstans".

Förutom att det behövs fler vanliga seniorklasser så kunde man också anordna sprinttävlingar, som är en form av kortare tävlingar, som komplement. Detta tror jag kan vara ett mycket bra sätt för att få fler äldre spelare att tävla mer regelbundet eftersom det då inte tar lika mycket av deras tid. Det har ju framkommit tidigare i mitt arbete att många seniorspelare har svårt att få tiden att räcka till när det gäller tennis. Därför borde denna tävlingsform kunna tilltala många. Man kunde då arrangera dels sprinttävlingar där man blandar juniorer och seniorer, men man kunde också ha några tävlingar där man låter seniorerna spela för sig själva.

Sprinttävlingsformatet kan handla om att man kortar ner tävlingar till en enda dag. Då kan man spela i poolspel där alla deltagare garanteras låta säga tre matcher.

I båda mina enkäter (spelare 19-30 år/tränare och ledare) hade jag med en fråga där jag frågade om

de tror att korta tävlingar (s.k. sprinttävlingar) skulle kunna få fler seniorer att tävla mer regelbundet.

Bland spelarna var det drygt 50 %, som svarade ja på denna fråga. Hela 21 stycken, 30 %, av de tillfrågade spelarna svarade att de inte har någon uppfattning i frågan. Anledningen till detta tror jag är att många av spelarna inte är så bekanta med denna typ av tävlingsform. Det finns inte så särskilt många sprinttävlingar, i alla fall inte som jag känner till. Jag tycker dock att det borde vara en ganska så optimal form för spelare som kanske inte har så mycket tid till sin tennis men som ändå vill tävla vidare och spela många matcher. I min andra enkät riktad till tränare och ledare var det 9 av 11 som tror att korta tävlingar skulle kunna få fler seniorer att tävla mer regelbundet. En av dessa nio skriver så här: "Tidsfaktorn är i dag mer avgörande varför denna typ av tävlingar kommer att bli intressanta." En annan person skriver: "Alla former av matchtillfällen kan locka. Den här varianten ger mer tid över till annat".

3. Ökad flexibilitet i klubbträningen

Många spelare, framförallt spelare som har avslutat sina studier och börjat en yrkesmässig karriär, har svårt att binda upp sig för träning på samma tider vecka efter vecka.

Här borde klubbarna kunna ha flexibla träningsalternativ, med någon form av t ex veckovist anmälningsförfarande. Här skulle man t ex kunna ge juniorer möjlighet att i ett rullande schema ingå i de äldre spelarnas träningsgrupper. Och/eller även som extraträning ingå i dessa träningsgrupper beroende på hur många äldre spelare som har anmält sig. Sparringgrupper där både juniorer och äldre spelare deltar enligt ett rullande schema och/eller med ett anmälningsförfarande skulle också kunna vara exempel på klubbträning med större flexibilitet.

Träning där man blandar äldre spelare och juniorer skulle antagligen i stor utsträckning kunna bedrivas utan tränare.

4. Skapa en gymnasieliga

David Ekerot har, som jag nämnde i föregående avsnitt, utarbetat ett PM där han föreslår en liga för tennishögskolor i Sverige och kanske även Danmark och Norge. Syftet med detta skulle vara att öka möjligheten för eleverna vid våra tennishögskolor att sätta ihop vettiga scheman med delmål och långsiktiga mål.

Jag tror att Davids förslag är en viktig del i att motivera duktiga spelare till att verkligen ge tennisen en chans även under gymnasieåren. Dessutom ger de dessa spelare chansen att göra denna satsningen i ett team, vilket jag tror ökar möjligheterna för att det skall bli bra.

Tror också att förslaget kommer att bidra till att det blir ännu mer fokus på lagtennisen i Sverige.

Så här ser Davids förslag ut:

Format

Eftersom alla tennishögskolor inte är representerade på nätet, har jag inte full koll på hur många det finns. Vid det här laget kanske det finns tillräckligt med skolor för att kunna dela in dem i mer än en liga, för att sedan ha ett gemensamt slutspel.

Hur som helst finns det tillräckligt många för att genomföra en konkurrenskraftig 'superliga', där lagen möter varandra hemma och borta. De bästa lagen kör sedan en tävling i slutet på skolåret, följt av en individuell tävling för de högst rankade dubbel- och singelspelarna. Lagvinnarna kan kanske gå vidare och möta andra nordiska högskolor, och få chansen att bli etta i Skandinavien. Alternativt att vi har en gemensam liga för de Skandinaviska länderna.

Vinnarna i de individuella tävlingarna erbjuds wildcards till våra futures/challengers/grand prix-tävlingar beroende på hur det går att ordna. Vinnarna i de individuella college-tävlingarna i U.S.A får wildcard till huvudtävlingen i U.S open, vilket är en stark anledning till att collettennisen inte bara anses vara ett ställe där man pluggar, har kul och spelar lite tennis. Förslag på matchformat kan vara 3 singlar och 1 dubbel, alternativt 4 singlar och 2 dubblar om det visar sig att det finns tillräckligt med underlag och utrymme.

Prestige

Det kan tyckas lätt att sinsemellan komma överens om att köra en tennishögskoleliga, men då missar man den viktigaste ingrediensen som får det här konceptet att fungera, nämligen prestige. I U.S.A är systemet så etablerat att det sköter sig själv, och man ger allt för att försvara sin skolas färger.

Om den här modellen ska bli framgångsrik i Sverige, måste den bli uppmärksam utåt. Ligan måste sanktioneras officiellt, och det tyngsta jobbet blir att skapa den prestige som är nödvändig för att det skall tas på allvar. Jag är övertygad om att både lokal och rikstäckande press kommer att ha intresse av att följa utvecklingen och kanske kan man få en tv-kanal att sända finalerna i slutspelet.

Detta hade varit en enorm PR för tennisen i Sverige, och givetvis en morot för juniorerna. TV-tittare hade välkomnat det eftersom spänningen och dynamiken i lagmatcherna går rakt igenom rutan. Har man en löpande ranking under året för lag, singel och dubbel, kommer spelarna ha ytterligare ett tydligt mål att sikta på. Utmärkelser som "månadens/årets/regionens mest värdefulla spelare", ett fair-play-pris och "årets tränare" röstas fram och presenteras formellt i samband med slutspelet.

Lagtennis

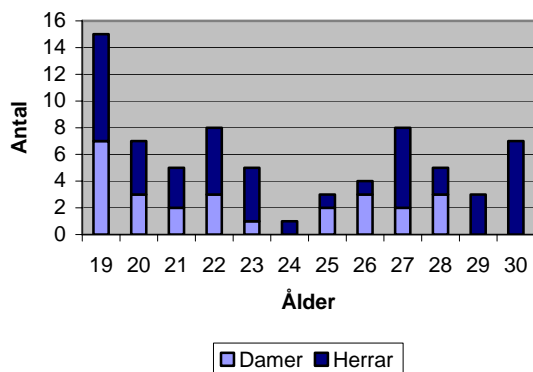
I kampen för ett gemensamt mål stärks lagandan. En stark känsla för laget har tidigare skördat stora trimfer i svensk idrott, inte minst i tennis. Enligt min erfarenhet framkallar en vanlig lagmatch i början av en serie samma energi och fokus som en final i en stor singeltävling och det är just i dessa viktiga och pressade lägen som man utvecklas mest. Fördelen i det här sammanhanget, utöver att dessa tillfällen inträffar oftare, är att coachen kan vara med på banan och se till att spelarna lär sig hantera de stressiga momenten, som en del i utbildningen. Samtidigt som konkurrensen med andra skolor sporrar spelarna, gör den interna kampen om att platsa i laget sitt. På mitt college var det t.ex. en väldig status bara att bli uttagen i 'rese-laget', som åkte för att möta andra skolor.

Pengar

I och med att det finns ett konkret mål med verksamheten, och att den kan synas i media, borde det finnas goda möjligheter för skolorna att hitta sponsorer till resor och övernattningar. Hur som helst, eftersom ungdomarna på den här nivån ändå ska resa för att få spela matcher kan det här inte ses som en extra kostnad.

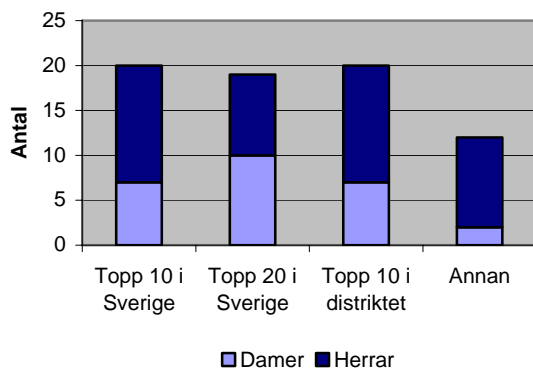
Bilaga – Sammanställning av spelarenkät

Fråga 1 och 2: Ålder och kön

Totalt svarade 71 spelare på enkäten, varav ca 2/3 herrar och 1/3 damer. Detta innebär att damerna är överrepresenterade i förhållande till deras andel av det totala antalet licensierade spelare (75% herrar respektive 25% damer) i åldrarna 19-30 år. Flest svar kom in från 19-åringarna, vilket är naturligt eftersom det finns flest spelare i den åldern.

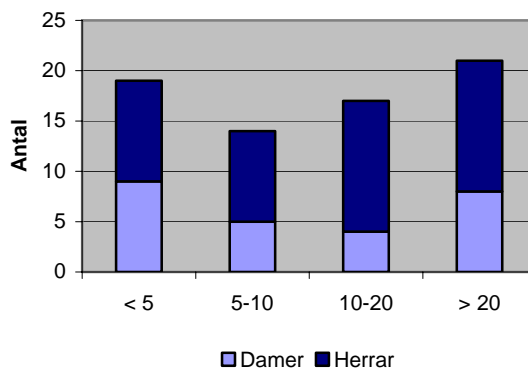
Fråga 3: Vilken kategori tillhörde du som bäst när du var junior?

Av de 71 spelare som svarade är det endast 12 (10 herrar och 2 damer) som aldrig tillhörde de 20 högst rankade i landet eller de 10 högst rankade i distriktet. Resterande spelare är ganska jämnt fördelade mellan övriga kategorier.

De flesta av de som svarade tillhörde alltså eliten i landet alternativt distriktet som juniorer.

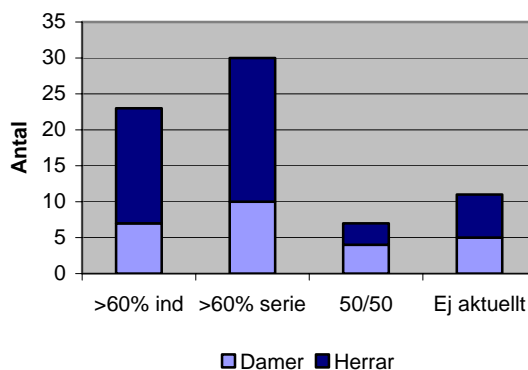
Fråga 4: Hur många tävlingsmatcher spelade du under 2007?

Av de 71 spelarna var det 30 % som spelade mer än 20 tävlingsmatcher och 54 % som spelade mer än 10 matcher under 2007.

Man kan alltså konstatera att spelarna i åldersintervallet 19-30 år tävlingsspelar väldigt sparsamt.

Fråga 5: Hur fördelades dina matcher procentuellt mellan individuella tävlingar och seriespel under 2007?

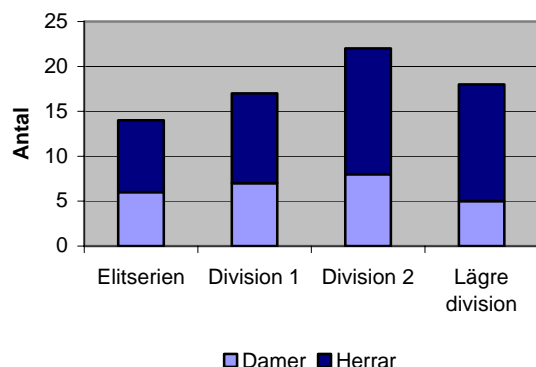

23 (32%) av spelarna spelade mer än 60% i individuella tävlingar, medan 30 (42%) spelade mer än 60% av sina matcher i seriespel.

11 av spelarna spelade inga matcher under 2007, medan 7 spelare hade en jämn fördelning mellan matcher i seriespel och individuella tävlingar.

Inte helt oväntat är det en stor andel av den här kategorin av spelare som främst inriktar sig på seriespel. Då skall man också komma ihåg att möjligheter till seriespel är mer begränsade än spel i individuella tävlingar.

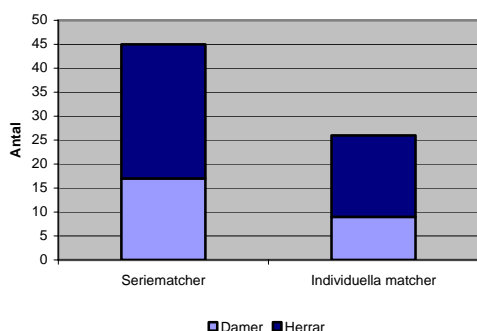
Fråga 6: Om du spelar seriespel. På vilken nivå?

Skillnaden mellan den kategori som har störst andel svar – division 2-spelare – och kategorin med lägst andel svar – elitseriespelare – uppgår till 5 procentenheter.

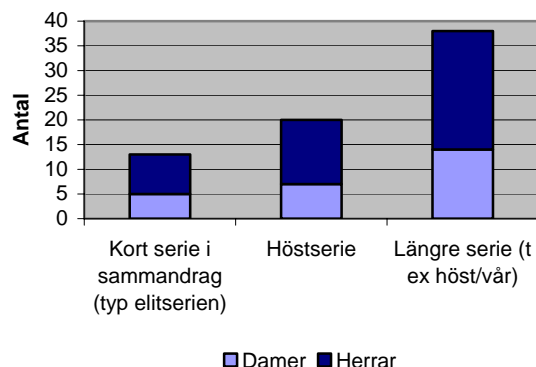
De som har svarat på enkäten är alltså ganska jämnt fördelade mellan kategorierna

Fråga 7: Vilken kategori av matcher tycker du bäst om att spela?

Ungefär 2/3 av de som har svarat föredrar seriematcher framför spel i individuella tävlingar.

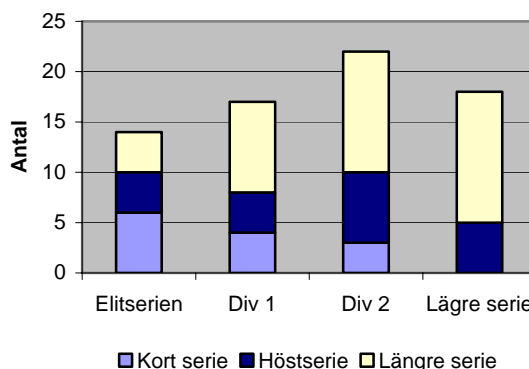
Fråga 8: Hur vill du att seriesystemet (inomhus) skall vara utformat?

Bland spelarna är det en klar majoritet – 54% - som skulle vilja ha ett längre seriespel.

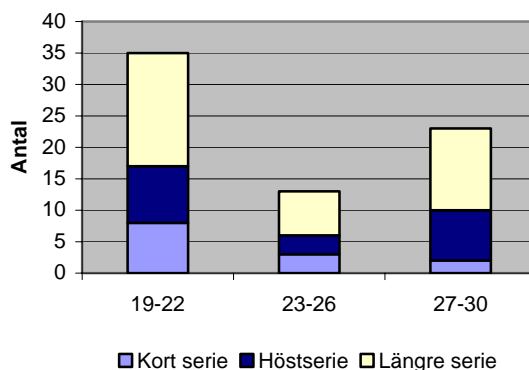
Denna procentsiffra är densamma oavsett om vi ser till alla de spelare som har svarat eller för damer respektive för herrar.

Eftersom många spelare under tiden som jag har arbetat med det här projektet har framfört önskemål och synpunkter kring seriespelet, kan det även vara intressant att se om önskemålen skiljer sig mellan olika kategorier av spelare.

Ovanstående diagram visar att drygt hälften av div 1- och div 2-spelarna samt mer än 70% spelarna i lägre divisioner skulle vilja ha en längre serie (höst/vår).

Däremot vill nästan hälften av elitseriespelarna koncentrera seriespelet till en kortare period.

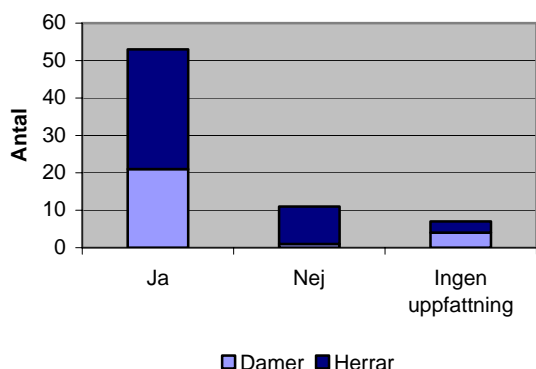

Om man istället väljer att kategorisera spelarna utifrån ålder, kan man se att mer än 50% av spelarna i var och en av ålderskategorierna 19-22, 23-26 och 27-30 föredrar en längre serie.

Önskemålet om en längre serie är alltså inte åldersrelaterat.

Sammanfattningsvis kan man säga att oavsett hur man vrider och vänder på det, så finns det en majoritet som vill att seriespelet förändras till längre serier (höst/vår).

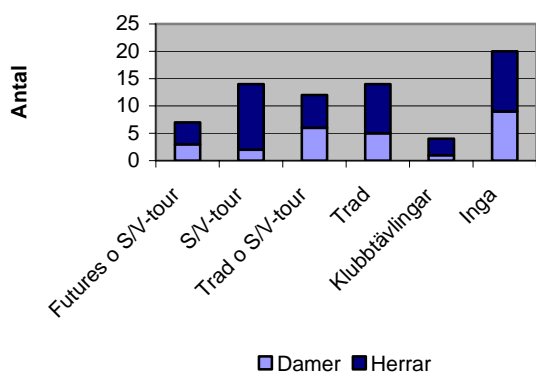
Fråga 9: Tror du att en längre serie skulle få fler spelare 18-35 år att träna regelbundet i sin klubb?

Drygt 50 av de 71 som har svarat tror att en längre serie skulle bidra till att fler äldre spelare skulle träna regelbundet i sin klubb.

Detta hänger naturligtvis samman med att det är viktigt att kunna ha mål med det mesta här i livet. Många av de som har svarat på enkäten har spelat tennis på en relativt hög nivå och är vana vid att kunna ha ett mål med sin tennis. Flera av spelarna tränar regelbundet under hösten när serie-spelet pågår, men väljer därefter att mer eller mindre lägga ner fram till nästa höst. Om serien hade fortsatt under våren hade de kanske varit motiverade att fortsätta träna och det hade kanske också varit naturligt för flera att även delta i utomhusserierna.

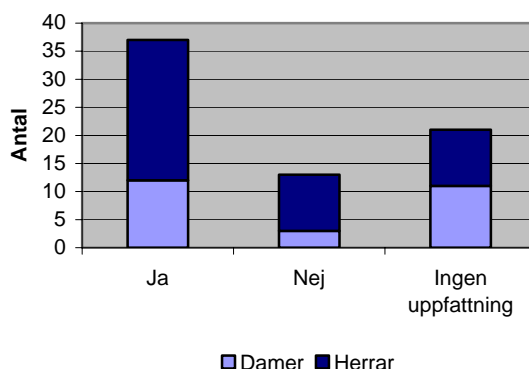
Fråga 10: Vilken typ av tävlingar spelar du?

Den största kategorin av de som har svarat på enkäten är de som inte spelar några tävlingar alls.

Av de som tävlar är det en ganska jämn fördelning mellan sommar- och vintertour samt traditionella svenska tävlingar. Ett litet antal spelar även futures.

Fråga 11: Tror du att korta tävlingar (s k sprinttävlingar) skulle kunna få fler seniorer att tävla mer regelbundet?

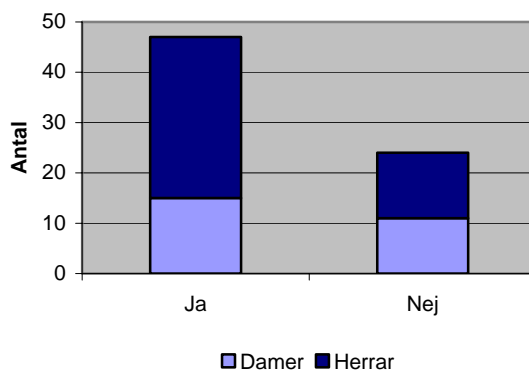

Mer än hälften av spelarna tror att kortare tävlingar skulle bidra till att få fler seniorer att tävla regelbundet.

Detta beror antagligen på att många av de här spelarna, även om de håller en ganska hög klass, inte längre har tennisen som sitt förstaval. Många kanske studerar på högskola, andra har börjat sin yrkesmässiga karriär och en hel del av dessa kanske också lever i en relation.

Allt detta sammantaget gör naturligtvis att det blir svårt att binda upp sig för tennistävlingar, som i många fall håller på under en vecka. Därför skulle kanske kortare tävlingar kunna bidra till att fler seniorer mera regelbundet deltar i individuella tävlingar.

Fråga 12: Deltar du i regelbunden organiserad träning i din klubb?

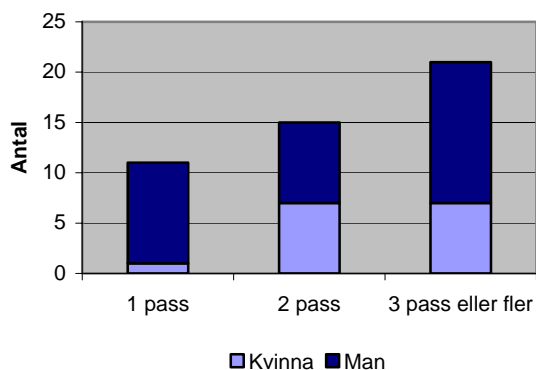

47 av spelarna (66 %) deltar regelbundet i organiserad träning i sin klubb. Här finns det dock en ganska stor skillnad mellan herrar (71 %) och damer (58 %).

En starkt bidragande orsak till detta är troligen att det inte finns lika många tävlingsspelande damer som det finns herrar. Därigenom kanske det i många klubbar kan vara svårt för damer att få trä-

na i homogena grupper och dessutom få ut något socialt av träningen.

Fråga 13: Om ja på fråga 12. Hur många pass per vecka?

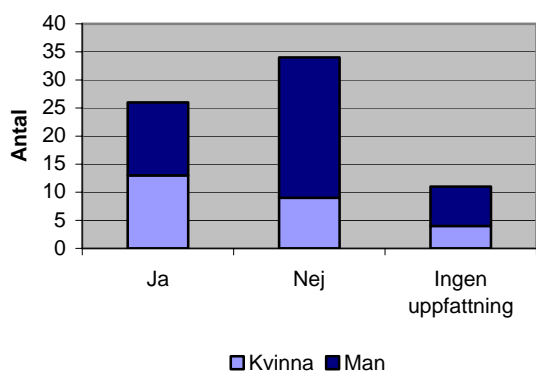
Av de 47 som deltar i regelbunden träning i sin klubb är det nästan 21 (45 %) som tränar 3 pass eller mer per vecka.

Fråga 14: Om nej på fråga 12. Varför deltar du inte i träningen?

Av de 24 som inte deltar i träning i sin klubb anger mer än hälften att det beror på ett annat skäl än svarsalternativen, vilket tyder på att svarsalternativen inte var särskilt väl valda. Resterande svar fördelar sig ganska jämnt mellan följande skäl:

- ▶ Skulle vilja men har ingen möjlighet att binda upp mig.
- ▶ Har inget intresse av att delta i organiserad träning.
- ▶ Det finns ingen plats för mig i klubbens träning.
- ▶ Ger mig inget socialt.

Fråga 15: Upplever du att din klubb hellre tar in nya spelare än försöker behålla de äldre?

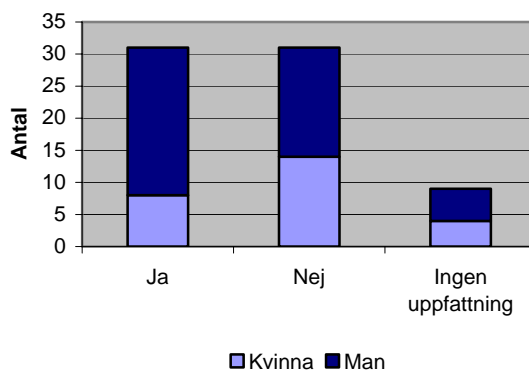

26 av spelarna upplever att klubben hellre tar in nya spelare medan 34 inte upplever det så. 11 spelare har ingen uppfattning.

Här skiljer det sig ganska rejält mellan herrar och damer. Av herrarna är det endast 29 % som har svarat ja, medan motsvarande siffra för damerna är hela 50 %.

Förklaringen är troligen, precis som i fråga 12, att det inte finns lika många tävlingsspelande tjejer i åldersintervallet 19-30 år och att klubbarna därför inte anstränger sig tillräckligt för att skapa träningsalternativ för dessa.

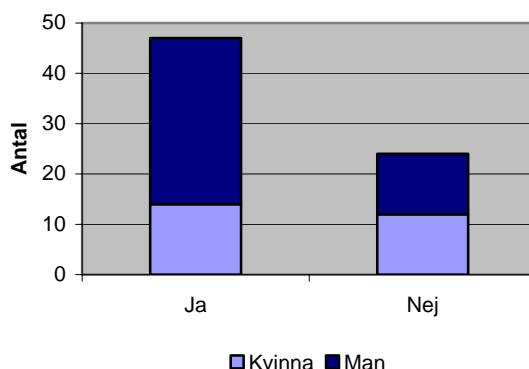
Fråga 16: Tycker du att din klubb anstränger sig för att få spelare som lämnat junioråldern att fortsätta tävla/träna regelbundet i klubben?

Andelen ja och nej är lika stora – 44 %. Bland nejsvararna är skillnaden ganska stor mellan herrar och damer. 38 % av herrarna har svarat nej, medan hela 54 % av damerna inte tycker att klubbarna anstränger sig tillräckligt mycket.

Den höga andelen nej-svar är naturligtvis allvarlig, om det nu är så att det verkligen är viktigt att behålla spelare i klubbarna efter junioråldern.

Fråga 17: Har du någon roll i din klubb utöver att vara spelare?

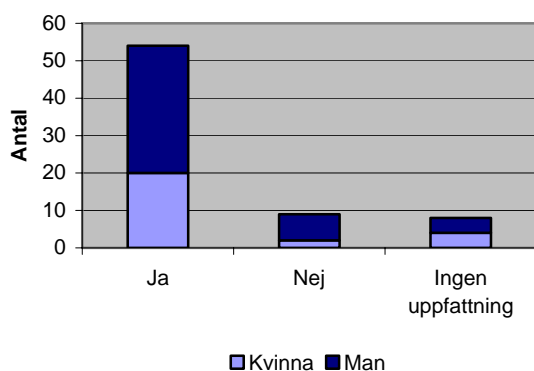
48 av spelarna har en alternativ roll i sin klubb. Nästan 75 % av herrarna och mer än 50 % av damerna är alltså på något sätt engagerade i sin klubb.

Fråga 18: Om ja på fråga 17. Vilken eller vilka?

Flera har mer än en alternativ roll i klubben och det vanligaste är att spelaren är engagerad som tränare i sin klubb. Så här ser fördelningen ut:

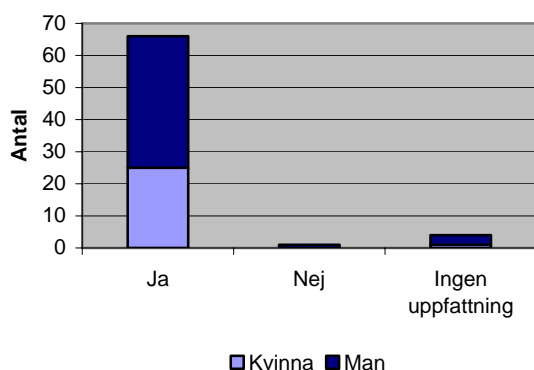
<u>Roll</u>	<u>Antal</u>
Tränare	33
Tävlingsfunktionär	14
Domare, linjedomare	12
Webb, information etc.	5
Styrelseledamot	4

Fråga 19: Tror du att en alternativ roll är något som kan få flera spelare att stanna kvar i klubben och fortsätta träna/tävla regelbundet?

En stor majoritet tror det är viktigt att engagera spelare inom olika områden i klubben för att få dem att fortsätta träna och tävla regelbundet.

Fråga 20: Tror du det är viktigt att spelare som lämnat junioråldern och som inte tillhör den absoluta eliten får möjlighet att fortsätta träna regelbundet i sin klubb?

Här finns en nästan 100 %-ig enighet. Det är viktigt att klubbarna ger spelare som lämnar junioråldern möjlighet att fortsätta träna regelbundet i klubben.

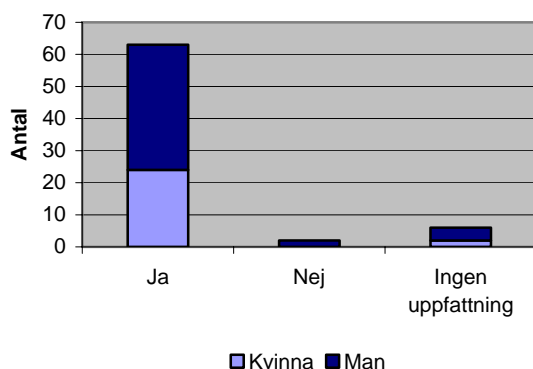
Fråga 21: Om ja på fråga 20. Varför?

Här förekommer naturligtvis en mängd olika svar. Detta är några exempel:

- ▶ Bra som sparring för yngre spelare
- ▶ Jag tror att bredd ger topp i längden
- ▶ Förebild för de yngre
- ▶ För att utvecklingen av juniorer ska ske på ett effektivare sätt krävs det någon/några som de kan se upp till. Kanske tråkigt att vara 14 år och bäst i sin klubb.
- ▶ Ju fler engagerade i svensk tennis desto bättre. Det jag framförallt upplever att vi tappat i svensk tennis är bredden på eliten och strax under densamma. Det är oerhört viktigt för yngre juniorer att få träna mot många olika spelstilar.
- ▶ Vi behöver överhuvudtaget hålla kvar så mycket tenniskunskap som möjligt
- ▶ När jag var junior och såg de "äldre" spelarna träna i klubben så ville jag komma upp till deras nivå och så småningom kunna träna med dem. Jag tror det höjer juniorernas motivation när de har spelare, som fortfarande tränar kvar i klubben, att se upp till.
- ▶ De får någon att se upp till, rent professionellt (uppträdande, inställning, fys, etc.).
- ▶ Jag tror att det är viktigt för de yngre juniorerna att ha några äldre att spela med. Jag fortsatte spela i min klubb efter att jag slutat spela tävlingar för att träna och spela seriespel tillsammans med de som var yngre. Men nu när jag har två små barn och jobbar heltid så är det lättare att ha två abonnemangstider per vecka. Jag tycker att det otroligt roligt att spela seriespel och mig passar det utmärkt att det är utspritt på flera helger
- ▶ För att hjälpa yngre spelare i sin egen klubb och fortsätta utvecklas själv.
- ▶ Det är viktigt för tennisens utveckling att ha en så stor bredd som möjligt, så att våra juniorer ska få en möjlighet att träna mot seniorer.
- ▶ Många utvecklas som mest efter junioråldern.
- ▶ Tror det är viktigt för att juniorer kan få sparring och rutin från äldre spelare. Att juniorer får spela tillsammans med äldre bra spelare i samma serielag
- ▶ Tycker att möjligheten skall finnas att spela vidare med ett seniorlag, där träningen är fokuserad på sparring och inte nödvändigtvis tränarledd.

- ▶ Självklart! Varför ska inte alla få en chans att fortsätta även om man inte är "bäst". Jag spelade som bäst efter 20.
- ▶ Äldre spelare har en otrolig rutin och erfarenhet och kan lära de yngre och hungriga spelarna väldigt mycket.
- ▶ Bidra med bra sparring och givetvis få känna att klubben inte endast är till för de som elit-satsar.
- ▶ Blir det svårt/ett projekt varje gång man ska försöka få en tid att spela eller hitta någon att spela med, så skiter man till slut i det.
- ▶ De kan bli en tillgång för klubben, som tränare eller någon annan position
- ▶ Många tjejer är ganska ensamma, i synnerhet i mindre klubbar. Då kan det vara bra för dem om det kommer några äldre tjejer som kan stötta och uppmuntra

Fråga 22: Skulle sparring för seniorer (t ex 18-35 år) bidra till att fler äldre spelare fortsätter träna och tävla regelbundet?

En förkrossande majoritet tror att sparring för äldre spelare kan bidra till att fler fortsätter träna och tävla regelbundet.

Fråga 23: Något annat du vill tillägga?

Väldigt många av de som svarade visade ett oerhört stort engagemang. Förutom att de svarade på frågorna tog de sig även tid att bidra med ytterligare tankar:

- ▶ Varför inte prova blanda äldre spelare och "junisar" i gruppträning kanske en gång i veckan? Vilken 15-åring vill torska mot en 45-årig man? Det kanske blir grym tändning på träningen? Som "junis" och tjej vet jag att jag tyckte det var jättekul att spela med de "gamla" spelarna som kanske var runt 30 år. Jag tror det är uppskattat från båda håll!
- ▶ Jag tycker man skulle ha junior-/seniortävlingar där man spelar i kategorier där det t ex i den lägsta kategorin kan ingå duktiga 12-årspojkar men även äldre veteraner.
- ▶ BRA ämne och KUL om vi kunde göra något åt det (dock kan ganska mycket just nu bero på att MÅNGA svenska spelare är på college, men håller absolut med dig)
- ▶ Satsa på engagerade spelare snarare än de som har fysisk talang, men som saknar de mentala förutsättningarna för att lyckas. Om vi har många engagerade spelare och ledare går svensk tennis en ljus framtid till mötes.
- ▶ Viktigaste är att ändra seriesystemet, skapa ett intresse med en längre serie.
- ▶ Man får inte glömma bort de äldre spelarna till det är för sent, d v s när alla har slutat. I min klubb har vi inga äldre spelare kvar för det fanns inget i klubben som höll oss kvar. Det var de yngre som gällde och en efter en så försvann alla. Nu inser de flesta i klubben att de äldre faktiskt kan bidra till något på träningarna, det funkar inte riktigt utan oss. Det blir inte samma stämning på banan, inte lika kul. Det är inte heller så bra att visa juniorerna att när de blir äldre så har de inte lika viktig roll i klubben.
- ▶ Det ligger mycket i det du säger, en bra bredd är alltid viktig (oavsett ålder) för att få fram eliten. Fler klubbar behöver veta detta och om sanningen ska fram är svensk tennis i en rejäl uppförsbacke (ingen nyhet) och det krävs nytänkande.
- ▶ Kul att detta tas upp och görs via uppgifter av spelare
- ▶ Jag tycker att det hade varit kul om seriespelet hade blivit lite viktigare som det är i många lagidrotter. Det är alltid roligare att tävla i lag än individuellt.
- ▶ Hoppas detta kan hjälpa fler seniorer att få fortsätta "satsa" i sin klubb trots att det inte är på elitnivå
- ▶ För mig känns det lite som att det är helt ok för en fotbollsspelare i 20-30 årsåldern att fortfarande utöva sin idrott medan det är lite utav en stämpel att det är fel som tennisspelare. Tennis är en social sport och det skulle vara roligare både för spelare och klubbar om någon typ av seriesystem bildades. Jag tror att alla som har spelat tennis på en hyfsad nivå skulle ha väldigt mycket nytta och nöje med att spela regelbundet. Ett "riktigt" seriesystem tror jag skulle resultera i bättre klubbbanda och socialt umgänge på och utanför banan.
- ▶ När jag blev senior var jag den första junioren i min klubb, som fortfarande var aktiv och tävlade mycket som senior på över tio år. Många

hade bytt klubb eller slutat långt tidigare. Efter att jag blev senior tycker jag dock att det märktes en skillnad och man verkade mer inställda på att försöka hålla kvar spelare som är lite äldre och inte längre satsar. Flera killar som jag tränade med när vi var yngre och som i princip lagt av är med och tränar minst ett pass i veckan och har fått tillbaka en hel del glädje. Vi varvar träning med juniorerna med egen träning med tränare och träningar med damlaget tre gånger i veckan. Jag är seriös men inte allvarlig i mitt spelande och tar det med ro på ett annat sätt än för några år sedan. Viljan att kämpa och vinna kommer alltid att finnas där men jag kan också gå ner och spela helt och hållet på skoj på ett helt annat sätt än förut. Vi får inte tappa bort de spelare som håller till på den här nivån både mentalt och spelmässigt, för de bidrar till den nödvändiga variationen i Tennissverige. Som är grunden till att tennis faktiskt är en så pass stor sport i ett så litet land.

- ▶ Intressant ämne till projekt och framför allt något som måste tas upp och funderas över i många klubbar.
- ▶ Det är en viktig och intressant fråga du tar upp. Det krävs nya tävlings- och träningsformer. Många jag känner vill tävla, men passar inte in någonstans. Inte tillräckligt bra för sommar/vintertour längre, men vill inte alltid möta juniorer i de vanliga "seniorklasserna". Det behövs alternativ för spelare mellan 20-35 år. Efter 35 kommer veteranklasser i tävlingar och seriespel, men däremellan? Var passar vi in?!
- ▶ Tycker det är bra att man kan fortsätta träna även om man inte satsar fullt ut längre. Det är positivt både för den sociala biten och att man kan hålla igång något som varit en stor del av ens liv.
- ▶ Kul att nån mer uppmärksammar tappet bland seniorer och att det nästan alltid bara är juniorer man möter
- ▶ Bra att du lyfter fram det här. Tror helt klart att du är inne på rätt spår. Vi har en hel del duktiga juniorer i klubben som spelar på Sverigenivå. Men när de möter någon av oss lite äldre så är de mer eller mindre chanslösa och tappar väldigt fort humöret.
- ▶ Om fråga 16: det är säkert så i de flesta klubbar att för lite fokus ligger på spelare som lämnat junioråldern, som då vill träna vidare och utvecklas. Det skulle kanske vara något man ska tänka mer på.

